

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyní Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **I. M. S.**, zast. Mgr. Bc. Lukášem Bělským, advokátem se sídlem Domažlická 1256/1, Praha 3 – Žižkov, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3 – Žižkov, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2020, čj. CPR-4073-2/ČJ-2020-930310-V241, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2020, čj. 13 A 49/2020-20, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, ze dne 6. 12. 2019, čj. KRPA-78816-29/ČJ-2019-000022-SV, ve spojení s rozhodnutím žalované ze dne 5. 8. 2020, čj. CPR-4073-2/ČJ-2020-930310-V241.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 12 měsíců. Zároveň jí byla stanovena doba k vycestování z území České republiky v délce 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Proti rozhodnutí o vyhoštění se žalobkyně odvolala k žalované, která odvolání zamítla. Proti rozhodnutí žalované se žalobkyně bránila u městského soudu, soud však žalobu také zamítl.

[2] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, se kterou spojila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka uvedla, že na území České republiky pobývá dlouhodobě (17 let) a vždy tak činila na základě platného pobytového titulu. V České republice se již integrovala a mj. zde pobývá se svými dvěma dcerami. Její starší dcera je po autonehodě a stěžovatelka jí pravidelně pomáhá s rehabilitacemi. Jen tak je její dcera schopna pracovat. Její mladší dcera je navíc na stěžovatelku momentálně odkázána také, protože prodělala nemoc covid-19 a stále u ní přetrvává slabost a únava.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Uvádí obecně, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu se zájmem na tom, aby se na území České republiky pohybovali jen cizinci respektující právní řád České republiky. Upozorňuje též na to, že stěžovatelka je v řízení o kasační stížnosti zastoupena, její vycestování by tak nebylo zásahem do jejího práva na spravedlivý proces.

[4] NSS dospěl k závěru, že stěžovatelka uvedla přesvědčivé důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. V případě, že by NSS kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, by stěžovatelka byla povinna opustit území České republiky. Vzhledem k tomu, že by musela opustit své dvě dcery (z nichž jedna je občankou České republiky), utrpěl by tím její rodinný život. To vše za současného stavu pandemie nemoci covid-19, kdy se v Evropě šíří nové, nakažlivější formy koronaviru, a již tak striktní omezení cestování přes hranice se patrně bude v Evropě dále zpříšňovat. Jakýkoliv osobní styk s dcerami by tak byl znemožněn. Pokud by tedy byla stěžovatelka za současné situace nucena vycestovat, došlo by k vážnému a nevratnému zásahu do jejího rodinného života. To by učinilo další řízení o kasační stížnosti v podstatě akademickým cvičením bez jakéhokoli reálného dopadu pro stěžovatelku.

[5] Újmu způsobenou tímto zásahem (v současné specifické situaci pandemie nemoci covid-19) považuje NSS ve smyslu § 73 s. ř. s. za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku; žádnou takovou újmu jiným osobám NSS totiž neshledal. Zároveň přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek neznemožní vykonat rozhodnutí o správním vyhoštění, toliko ho odloží o několik málo následujících týdnů až do doby, než NSS věc definitivně rozhodne. Žalovaná ostatně neuvedla žádné konkrétní okolnosti, proč by přiznání odkladného účinku v případě stěžovatelky bylo s takovým veřejným zájmem v rozporu.

[6] Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozhodnutí správních rozhodnutí, jak NSS popsal ve výroku. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou povahou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu